

Dosarul nr. Ira-1473/2022  
1-13152531-01-Ira-05102022

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**07 decembrie 2022**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: - Timofti Vladimir

Judecătorii: - Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Bacalîm Lilian în numele inculpatului Bunescu Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2022, în cauza penală privindu-l pe

***Bunescu Andrei xxxxx.***

**Termenul de examinare a cauzei:**

1. Prima instanță: 16.12.2013-23.12.2016;

2. Instanța de apel: 20.01.2017- 06.05.2022;

3. Instanța de recurs: 05.10.2022-07.12.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Botanica din 23 decembrie 2016, Bunescu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Bunescu Andrei pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

A fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea din contul inculpatului Bunescu Andrei în folosul succesorului legal al victimei Criucico Eugeniu a sumei de 50000 lei cu titlu de pagubă morală.

Acțiune civilă în partea încasării prejudiciului material a fost respinsă.

A fost dispusă încasarea de la Bunescu Andrei în beneficiul lui Criucico Eugeniu suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli pentru serviciile de asistență juridică acordată.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Bunescu Andrei, la 14 iunie 2013, aproximativ la ora 18:00 min., în timp ce se deplasa cu automobilul de model „Volkswaghen PASSAT”, cu număr de xxxxx, n-a manifestat prudență sporită la trafic, n-a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, n-a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează

condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care urmează să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație, prin ce a încălcat cerințele art. 45 pct. pct. 1) și 2) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede ferm, că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, precum în cazul, în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. În art. art. 3 și 4 al Regulamentului circulației rutiere este stipulat, că participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudiciu altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente și orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia, însă, n-a manifestat prudență sporită la trafic, prin ce a ignorat și cerințele art. 22 alin. (4) Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, care stipulează, că participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluentă și siguranță traficului, să nu periclitize siguranța unor alți participanți la trafic, având exces de viteză, în rezultatul acestora încălcări a tamponat pietonul Crucico Clavdia, care traversa partea carosabilă de la stânga spre dreapta relativ deplasării autoturismului în cauză. În rezultatul impactului pietonul Crucico Clavdia, a decedat pe loc, fiindu-i dezmembrat piciorul drept.

Conform raportului de expertiză medico legal nr. 72/1077 „D”, din 05.11.2013, moartea cet. Criucico Clavdia, a survenit în rezultatul lezării totale a trunchiului cerebral, apărute ca urmare a traumei vertebro-medulare. La examinarea medico-legală a cadavrului cet. Criucico Clavdia, s-au depistat următoarele leziuni corporale: traumă toraco-abdominală închisă manifestată prin excoriații pe torace, hemoragii în țesuturile moi ale toracelui, fractura coastelor 3,4,5,10 - pe dreapta și 3,4,5, - pe stânga, ruptura diafragmei, rupturi ale ficatului și splinei; hemoragii în țesutul celuloadipos paranefral bilateral; traumă vertebro medulară închisă manifestată prin dislocația completă atlanto-occipitală cu lezare totală a trunchiului cerebral la acest nivel, fractura tasată a corpului vertebral Th 10 cu lezarea medulară subtotală, hemoragii în țesuturile moi adiacente; fractura cominutivă a oaselor bazinului cu hemoragii difuze adiacente; dezmembrare totală a gambei drepte; plăgi contuze, echimoze, excoriații pe cap membre; hemoragii pericraniene - leziuni ce au fost produse intravital, la acțiune traumatică a unui (-or) obiect (-e) contondent (-e), dur (-e), posibil în termenul și circumstanțele indicate în îndreptare (accident rutier), prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu, în ansamblu se califică ca

vătămări corporale grave, care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului. În momentul impactului primar cet. Criucico Claudia, se afla poziție ortostatică cu partea laterală dreapta a corpului orientată spre unitatea transport în mișcare.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale, Bunescu Andrei, a încălcat regulile de securitate a circulației a mijloacelor de transport, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane adică, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

**2.** Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul principal Vidrașco Tatiana, succesorul părții vătămate Criucico Eugeniu, avocatul Gherman Eduard în interesele succesorului părții vătămate, avocatul Ceban Vasile în interesele inculpatului Bunescu Andrei.

**2.1** Procurorul în apelul său a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță prin care Bunescu Andrei să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal cu stabilirea pedepsei principale sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În motivarea cerințelor sale procurorul a invocat că, instanța de judecată a apreciat corect probele administrate de către organul de urmărire penală, însă nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate și nu a stabilit o pedeapsă care ar duce la corectarea și reeducarea inculpatului Bunescu Andrei. La stabilirea pedepsei instanța de judecată nu a ținut cont pe deplin prevederile art.75 Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă neechitabilă circumstanțelor cauzei. A considerat acuzarea că, acțiunile inculpatului urmau a fi apreciate sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, condițiilor intervenirii precum și atitudinea inculpatului aferent infracțiunii comise.

A menționat procurorul că, infracțiunea săvârșită de către inculpatul Bunescu Andrei a atentat la relațiile sociale cu privire la securitatea circulației rutiere viața persoanei, iar comportamentul post-factum al inculpatului (nerecunoașterea vinei, nerecuperarea pagubelor pricinuite familiei decedatei) demonstrează că, acesta nu a conștientizat ilegalitatea acțiunilor sale.

În acest context, a considerat oportună și necesară aplicarea pedepsei mai aspre față de inculpat, decât cea stabilită.

**2.2** Avocatul Gherman Eduard și succesorul părții vătămate Criucico Eugeniu au solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului Bunescu Andrei să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen maximal prevăzut de art.264 alin.(3) lit.b) Cod penal fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal. Admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea suplimentară de la inculpat a prejudiciului material în suma de 1637,00 și a prejudiciului moral în mărime de 450 000 lei.

A invocat avocatul că, nu susține sentința, în partea mărimii pedepsei aplicate inculpatului Bunescu Andrei de către prima instanță, or, pedeapsa aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 05 (cinci) ani și cu suspendarea condiționată a executării, prin aplicarea art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 05 (cinci) ani, o consideră mult prea blindă, de asemenea, în ce privește latura civilă, în partea respingerii integrale a pretenției privind încasarea prejudiciului material și în partea respingerii parțiale a pretenției privind încasarea prejudiciului moral, cu diminuarea mult prea considerabil a sumei revendicate, or, din cauza acțiunilor imprudente ale inculpatului Bunescu Andrei, în mod nejustificat fără a manifesta prudență sporită la trafic, având exces de viteză, a tamponat pietonul Criucico Clavdia, care traversa partea carosabilă de la stingă spre dreapta potrivit direcției de deplasare a automobilului în cauză, și, în rezultatul impactului, pietonul Criucico Clavdia a decedat pe loc, fiindu-i dezmembrat piciorul drept.

A invocat că, inculpatul Bunescu Andrei, care niciodată nu a recunoscut vinovăția (declarațiile de lafd.-99,107-109,130-131, v-1; și de la f.d.-25-27,44, v-2), nici până în prezent nu a conștientizat gravitatea acțiunilor sale imprudente și pericolul faptei comise, în rezultatul căror a decedat pietonul Criucico Clavdia (mama succesorului părții vătămate Criucico Eugeniu), care avea vârsta de doar 53 de ani, și nici nu a întreprins vreo acțiune concretă pentru a încerca să susțină familia victimei, nici măcar nu și-a cerut iertare și/sau scuze de la fiul defunctei și nici acțiunea civilă nu a susținut.

A susține că, primă instanță, judecând cauza dată și adoptând o sentință de condamnare în privința inculpatului Bunescu Andrei, a interpretat eronat prevederile art.art.7 alin.(1), 61 alin.(2), 75 alin.(1,2) și 76-78 Cod penal și, contrar prevederilor art.90 alin.(1) Cod penal, nu a indicat în partea motivatoare a sentinței în cauză care sunt motivele condamnării inculpatului Bunescu Andrei cu suspendare condiționată a executării pedepsei, iar concluzia instanței de felul (...),„reieșind din circumstanțele cazului și ținând cont de scopul pedepsei penale, și anume de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, inclusiv din partea lui Bunescu Andrei, de corectarea și reeducarea lui Bunescu Andrei poate avea loc stabilindu-i pedeapsă prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport”, este total neîntemeiată și fără suport probatoriu, deoarece chiar instanța de judecată a motivat că nu a stabilit careva circumstanțe ce ar atenua vinovăția și pedeapsa inculpatului.

De asemenea a susținut că, prima instanță, odată cu soluționarea acțiunii civile, a ignorat prevederile art.219-221 și 225 Cod de procedură penală și, a interpretat eronat acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Criucico Eugeniu și probele prezentate în sprijinul pretenției de încasare a prejudiciului material, deoarece, în dosar, la f.d.-57,58, v-1, se află chitanța nr.026377 și bonul fiscal nr.2683 în privința sumei de 973 de lei și chitanța nr.7324 și bonul fiscal nr.2688 în privința sumei de 664 de lei, toate fiind eliberate pe data de 15.06.2013 de către Combinatul servicii funerare din cadrul Primăriei mun. Chișinău pe numele succesorului părții vătămate Criucico Eugeniu și confirmă suma de 1637,00 de lei în calitate de cheltuieli

suportate de acesta pentru serviciile funerare de înmormântare a mamei sale, Criucico Clavdia, cu toate că suma totală a cheltuielilor de înmormântare a fost de peste 37000 de lei, însă acesta nu a putut confirma prin probe suma totală, iar instanța de judecată nu a fost în drept să ignore aceste documente (autentificate în modul prevăzut de lege) cu atâta lejeritate și indiferență; totodată, suma de 50000,00 de lei în calitate de compensare a prejudiciului moral cauzat succesorului părții vătămate Criucico Eugeniu în legătura cu moartea tragică a mamei sale, Criucico Clavdia, este foarte mică în raport cu acele mari suferințe psihice și sentimente de retrăiri profunde ale lui Criucico Eugeniu, deoarece este evident că viața omului nu are preț, însă nici la suma de 50000,00 de lei nu poate fi evaluată, or, în acest caz ar fi foarte umilitor ca să se discute despre o careva îmbogățire fără justă cauză din partea lui Criucico Eugeniu.

**2.3** Avocatul Ceban Vasile în interesele inculpatului Bunescu Andrei a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanța prin care Bunescu Andrei să fie achitat.

În susținerea cererii de apel a invocat că, instanța de fond a constatat eronat existența în acțiunile lui Bunescu Andrei a laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii prevăzute la alin.(3) lit. b) art. 264 Cod penal, și anume încălcarea regulilor de Securitate a circulației, sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane.

A susținut că, argumentul procurorului care a fost pus la baza condamnării lui Bunescu Andrei încălcarea cerințelor art. 4, 5 pct. 1) și 2) din Regulamentul circulației rutiere, precum art.22 alin.(4) Legea nr. 131-XVI din 07.06.07 „Privind siguranța traficului rutier”, au un caracter declarativ constituind simple presupuneri, fiind lipsite de o bază probantă în sensul prezenței imprudenței la respectarea acestor prevederi legale ce constituie obiectul material al infracțiunii.

A menționat că, a solicitat reluarea cercetării judecătorești, însă instanța de fond ilegal a respins acest demers, argumentat prin concluzia preventivă a expertului din România.

A considerat că, prin aceasta au fost încălcate cerințele art. 314 alin.(2) Cod de procedură penală și cerințele art.315 Cod de procedură penală.

**3.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2022 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Ceban Vasile în interesele inculpatului Bunescu Andrei, admis apelul, procurorului, apelul comun al succesorului victimei Criucico Eugeniu cu avocatul Gherman Eduard casată parțial sentința în latura penală, partea stabilirii pedepsei inculpatului și latura civilă, partea reparării prejudiciului material și moral, pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Bunescu Andrei, recunoscut vinovat în baza art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal i s-a aplicat o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

A fost admisă integral acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material și s-a dispus încasarea de la inculpatul Bunescu Andrei în beneficiul succesorului victimei, Criucico Eugeniei suma de 1637 (una mie șase sute treizeci și șapte) lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului moral și s-a dispus încasarea de la inculpatul Bunescu Andrei în beneficiul succesorului victimei, Criucico Eugeniei prejudiciul moral în mărime de 200 000 (două sute mii) lei, în rest pretențiile au fost respinse ca fiind nefondate.

S-a dispus încasare de la inculpatul Bunescu Andrei în beneficiul succesorului victimei, Criucico Eugeniei cheltuielile de judecată în mărime de 1000 (una mie ) lei.

În rest, sentința a fost menținută.

**3.1.** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a consideră că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpatul Bunescu Andrei a săvârșit infracțiunea incriminată prevăzută de art.264 alin. (3) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi - încălcarea regulilor securitate a circulației, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane .

Examinând probatorul administrat, instanța de apel, a considerat ca fiind dovedită vina inculpatului Bunescu Andrei prin probele pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele și anume: - declarațiile martorilor Loghin Igor, Gherb Elena, Buracinscaia Antonina, Manoliu Vitalie, Cazacu Sergiu, Zatic Sergiu, Pogor Vasile și Bunescu Timofei, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.06.2013, raportul de expertiză medico-legală nr. 72/1077D din 05.11.2013, raportul de expertiză judiciară în comisie nr. 979/223 din 08.09.2016, raportul de expertiză judiciară nr. 1791-1793 din 01.09.2020.

Obiecțiile apărării cu referire la petrecerea expertizei în lipsa specialistului din România care a fost admis la etapa numirii expertizei respective, nu sunt plauzibile, or instanța a oferit părții apărării toate condițiile întru realizarea dreptului de a prezenta probe în apărarea sa, iar faptul că specialistul din România nu a participat la petrecerea expertizei respective, s-au datorat unor factori ce țin de diligența părții apărării, care nu a asigurat participarea acestuia la petrecerea expertizei.

Totuși verificând versiunea apărării, *cu referire la faptul că victima ar putea fi tamponată de un alt automobil, posibil de model BMW care se deplasa în fața automobilului condus de inculpat, iar la tamponare cu pietonul, corpul victimei ar putea fi proiectat în sus și ulterior aterizând pe capota automobilului inculpatului*, instanța de apel a considerat că această versiune nu este una verosimilă, or în afară de rapoartele de expertiză menționate mai sus, care combat cele relatate de inculpat, versiunea apărării este combătută și prin declarațiile martorilor oculari, care nemijlocit au văzut impactul și cu lux de amănunte au menționat circumstanțele în care a avut loc tamponarea victimei care traversa strada, iar la un moment dat a fost tamponată anume de automobilul condus de către inculpat fapt confirmat prin declarațiile martorilor Loghin Igor, Gherb Elena, Manoliu Vitalie, Cazacu Sergiu.

Instanța de apel, examinând probatorul, a considerat dovedită vina inculpatului Bunescu Andrei în comiterea încălcarea regulilor de securitate a circulației, sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane, acțiunile lui just au fost calificate în temeiul art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, iar personalitatea acestuia susceptibilă supusă răspunderii penale.

Instanța de apel a constatat că, nu și-a găsit confirmare alegația apărării referitor la faptul că, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, or această versiune este una pur subiectivă, în situația în care s-a confirmat că, dânsul, nu a manifestat prudență sporită la trafic ce i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, care pot apărea în traficul rutier, nu a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul în momentul respectiv, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, nu a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care urmează să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație.

La fel, relevant este faptul că, tamponarea părții vătămate a avut loc anume de către automobilul condus de către inculpat și urmare a manifestării imprudenței față de obligațiile pe care le trebuia să aibă inculpat în calitate de conducător al unui mijloc de pericol social sporit.

Cu referire la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță eronat a conchis că, o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze fapta comisă, care, a provocat, în urma acțiunilor sale, decesul persoanei.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze, îndeosebi cele reținute de către instanță, ce vizează personalitatea inculpatului, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, or, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, soldată cu decesul victimei, astfel, în viziunea instanței de apel, fapta comisă de inculpat prezintă un pericol sporit pentru societate, prima instanță urma să țină cont de gravitatea infracțiunii comise și urmările prejudiciabile.

În această ordine de idei, instanța de apel a nota că, inculpatul Bunescu Andrei a comis o infracțiune care se califică ca o infracțiune gravă, circumstanțe agravante și atenuante în privința inculpatului Bunescu Andrei nu au fost stabilite, iar în concluzie, având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de apel a considerat că, pedeapsa de 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis va fi una echitabilă și va atinge scopul legii penale, evitând în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța de apel a conchis că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu poate fi realizată, întrucât aceasta pedeapsa nu este una corectă și echitabilă în raport cu consecințele infracțiunii comise, or, în urma accidentului rutier, partea vătămată a decedat, iar inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Cu privire la acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material, instanța de apel a consideră că, instanța de fond, odată cu soluționarea acțiunii civile, a ignorat prevederile art.219-221 și 225 Cod de procedură penală și a apreciat incorect probele prezentate în susținerea pretențiilor în partea reparării prejudiciului material din acțiunea civilă înaintată de succesorului părții vătămate Criucico Eugeniu, or, probele prezentate în sprijinul pretenției de încasare a prejudiciului material, dovedesc contrariul. Astfel la f.d.-57,58, vol.1, se află chitanța nr.026377 și bonul fiscal nr.2683 în privința sumei de 973 de lei și chitanța nr.7324 și bonul fiscal nr.2688 în privința sumei de 664 de lei, toate fiind eliberate pe data de 15.06.2013 de către Combinatul servicii funerare din cadrul Primăriei mun. Chișinău pe numele succesorului părții vătămate Criucico Eugeniu și confirmă suma de 1637,00 de lei în calitate de cheltuieli suportate de acesta pentru serviciile funerare de înmormântare a mamei sale, Criucico Clavdia.

Astfel, instanța de apel a admis integral acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului material și a dispus încasarea de la inculpatul Bunescu Andrei în beneficiul succesorului victimei, Criucico Eugeniu suma de 1637 lei și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în mărime de 1000 lei, la fel confirmate prin bonul de plată respectiv, care este anexat la dosar.

Cu referire la repararea prejudiciului moral, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a considerat că, suma de 50 000 lei în beneficiul lui Criucico Eugeniu, încasată cu titlu de prejudiciu moral de către prima instanță din contul inculpatului Bunescu Andrei, este insuficientă pentru a acoperi suferințele morale cauzate succesorului părții vătămate, or, instanța de fond a ignorat semnificația valorilor sociale lezate și prejudiciul cauzat și a examinat superficial capătul de cerere referitor la încasarea prejudiciului moral.

Instanța de apel a ținut cont de gravitatea cauzării suferințelor psihice a părții vătămate, succesorului părții vătămate Criucico Eugeniu că i-au fost cauzate vătămări corporale grave, urmate de decesul victimei, prin urmare, a admis parțial acțiunea civilă și a dispus încasarea de la inculpatul Bunescu Andrei în beneficiul părții vătămate Criucico Eugeniu a sumei de 200 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune.

**4.** Decizia instanței de apel este atacată, *cu recurs ordinar* de către avocatul Bacalîm Lilian în numele inculpatului Bunescu Andrei care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.6), 8) și 10) Cod procedură penală, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu dispunerea achitării inculpatului Bunescu Andrei pe temeiul lipsei elementelor componente infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, iar în cazul în care instanța de recurs nu v-a stabili temeiuri pentru achitarea inculpatului Bunescu

Andrei, să fie dispusă aplicarea unei pedepse mai blânde prin prisma art. 90 Cod penal.

**4.1** În motivarea recursului apărarea invocă că:

- instanța de apel nu a inclus raportul de constatare tehnico-științifică întocmit de expertul din România - conf. Universitar dr. ing. Neculai Nistor, nu l-a analizat și nu l-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, dar nici nu a explicat faptul respingerii acestei probe esențiale, cu toate că potrivit art. 93 alin. (2) pct. 7 Cod de procedură penală acesta constituie probă;

- părții apărării nu i-a fost asigurat în totalmente accesul la justiție. Astfel, pe de o parte instanța de apel admite cererea apărării privind participarea la efectuarea expertizei repetate auto-tehnice trasologice a expertului medico-legist și a expertului tehnic judiciar din România - Nistor Neculai, pe de altă parte această expertiză a fost executată în lipsa numiților pe motiv că nici instanța nici executorul expertizei nu a comunicat numiților despre timpul și locul unde acestea urmau să se prezinte pentru participarea la efectuarea expertizei;

- instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor Pogor Vasile și Bunescu Timofei, care a mărturisit că „au participat la cercetarea la fața locului și la măsurările făcute de către ofițerul de urmărire penală. La fața locului au fost depistate cioburi de sticlă asemănătoare cu cele de la semnalizatorul de la automobile, iar la automobilul VW Passat semnalizatoarele erau întregi. La fel și bara de protecție era întreagă și nu prezenta crăpături. Totodată martorilor fiindu-le prezentate în ședința de judecată materialele dosarului au comunicat că în schema de la pag 20 nu văd semnătura lor, iar în schița de la pag. 19 își recunosc semnătura. Consideră că s-au adăugat careva cifre suplimentare, ce nu erau inițial incluse. De ce nu au fost incluși în procesul-verbal de cercetare la fața locului ca participanți nu cunosc;

- pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu a fost stabilită viteza cu care se deplasa automobilul de model „Wolkswaghen Passat”;

- de la data condamnării lui Bunescu A. de către prima instanță și până la data condamnării numitului de instanța de apel au trecut 5 ani și 5 luni perioadă în care inculpatul a demonstrat prin faptele sale că pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării acesteia era oportună și argumentată, or acesta din momentul ce a avut loc accidentul rutier până în prezent (mai mult de 9 (nouă) ani de zile) nu a comis fapte penale sau contravenții, prin comportamentul său a demonstrat incontestabil că corectarea sa este/a fost posibilă fără aplicarea unei pedepse cu închisoare;

- Bunescu Andrei are studii superioare, este angajat în câmpul muncii oficial, lucrează și achită impozite la bugetul de stat, anterior nu a fost în conflict cu legea, se caracterizează pozitiv la locul de muncă și trai, prin comportamentul său a demonstrat reeducarea sa fără aplicarea unei pedepse cu închisoare;

- la stabilirea pedepsei inculpatului Bunescu Andrei n-a fost acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ca să-i fie stabilită o pedeapsă echitabilă în raport cu cele comise, ceea ce în opinia sa, instanța de apel a constatat ilegal și neîntemeiat.

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1<sup>1</sup> Cod procedură penală, acuzatorul de stat a depus, care pledează pentru inadmisibilitatea recursului invocând că, judecând cauza, instanța de apel, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și, corespunzător, corect a constatat vinovăția, a menținut calificarea acțiunilor inculpatului Bunescu Andrei în baza infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Concomitent, mai urmează a reține că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat, s-a pronunțat și a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Lecturând conținutul cererilor de apel, în coraport cu decizia instanței de apel, indică că, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelanților și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

Cât privește temeiul invocat în baza art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, consideră acuzarea că, instanța de apel, și-a motivat soluția în acest sens în conformitate cu prevederile art.7,61,75,76,77 Cod penal, stabilindu-i lui Bunescu Andrei pentru fapta prejudiciabilă comisă, o pedeapsă echitabilă.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosar și a motivelor invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

Conform prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.1) pct.6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și pct.8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6.1 Referitor la temeiul de recurs invocat de apărare prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, *Colegiul penal* constată că, temeiul menționat nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1), 5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apel, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a soluției primei instanțe în ce privește vinovăția lui

Bunescu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept. Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului, precum că instanța de apel a dat o apreciere injustă probelor.

De asemenea, instanța de recurs atestă acel fapt că, argumentele invocate de către avocat în recursul declarat practic sânt identice celor invocate în apel, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că, „*instanța de apel nu a inclus raportul de constatare tehnico-științifică întocmit de expertul din România - conf. Universitar dr. ing. Nistor Neculai, nu l-a analizat, nu l-a apreciat, dar nici nu a explicat faptul respingerii acestei probe esențiale, cu toate că potrivit art. 93 alin. (2) pct. 7 Cod de procedură penală acesta constituie probă*” Colegiul penal lărgit menționează că, acesta este neîntemeiat și urmează a fi respins, deoarece acest raport, care pe de o parte, apărarea îl indică ca fiind de constatare a evenimentului rutier întocmit de expertul din România - conf. Universitar dr. ing. Nistor Neculai, iar pe de altă parte raport de constatare tehnico-științific, nu a fost anexat la materialele cauzei în calitate de probă, ci întru susținerea cererii de numire a expertizei judiciare auto-tehnice trasologice repetate (f.d.173-175 vol.II), din care considerent, instanța de apel întemeiat nu s-a expus asupra acestui raport de constatare a evenimentului rutier. Mai mult ca atât, raportul de constatare a evenimentului rutier nu a fost efectuat în corespundere cu prevederile art. 139-141 Cod de procedură penală, iar în ședința instanței de apel, nici nu a fost solicitată cercetarea acestui în calitate de probă.

Totodată, sub acest aspect, Colegiul menționează că, în ședința instanței de apel, avocatul Ceban Vasile, la data de 06 iunie 2017, prin demers (f.d.173-175 vol.II) a solicitat numirea expertizei judiciare auto-tehnice trasologice repetate cu atragerea expertului propus de către partea apărării, invocând contradicții între raportul de expertiză nr. 979 din 08.09.2016 întocmit de expertul CNEJ Tverdohleb M. și raportul de constatare tehnico-științifică întocmit de expertul din România - conf. Universitar dr. ing. Neculai Nistor, demers care prin încheierea instanței de apel din 06 iunie 2017 a fost admis fiind dispusă efectuarea expertizei judiciare autotehnice-traseologice repetate (f.d.189-197 Vol. II).

Prin încheierea instanței de apel, din 19 septembrie 2017, a fost admis demersul Centrului Național de Expertize Judiciare din 19 iunie 2017, cu privire la includerea în comisie a unui expert medic-legist și a expertului propus de către partea apărării (f.d.2-5 Vol. III).

Potrivit scrisorii Centrului Național de Expertize Judiciare nr. 641 din 06.04.2019 a fost solicitat părții apărării comunicarea datelor expertului preferat pentru formarea comisiei la efectuarea expertizei numite prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 (f.d.106 Vol. III).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 iulie 2020, a fost admisă cererea apărării și acceptată participarea la efectuarea expertizei dispuse prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 septembrie 2017, a expertului-tehnic judiciar Nistor Neculai (f.d.1117-120 Vol. III).

Potrivit scrisorii Centrului Național de Expertize Judiciare nr. 1211 din 27.07.2020 a fost informată repetat apărarea despre faptul că, s-a dispus efectuarea expertizei automobilului de model „Wolkswaghen Passat” la data de 14.08.2020, și că este necesar de a comunica datele expertului preferat pentru formarea comisiei la efectuarea expertizei numite, în caz contrar expertiza se va efectua de către expertul judiciar Țurcan Valerii în mod independent (f.d.1125 Vol. III).

La data de 01 septembrie 2020, Centrului Național de Expertize Judiciare, luând în considerație faptul că, avocatul nu s-a conformat cerințelor, repetate, privind asigurarea prezenței expertului solicitat, a efectuat raportul de expertiză judiciară nr. 1791-1793, potrivit căruia s-a constatat, s-a clarificat și evaluat circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, raport care a fost apreciat de către instanța de apel și pus la baza soluției adoptate și care în coroborare cu celelalte probe administrate dovedesc vina inculpatului Bunescu Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal - încălcarea regulilor de securitate a circulației, sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare care a provocat decesul unei persoane.

Așa cum reiese din lucrările dosarului, se exclude versiunea apărării precum că, victima a fost tamponată de un alt automobil or, pantoful depistat sub caroseria automobilului de model VW Passat la volanul căruia se afla inculpatul și declarațiile martorilor oculari Loghin Igor, Gherb Elena, Manoliu Vitalie, Cazacu Sergiu confirmă fără careva dubii vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii încredințate.

În urma constatărilor de mai sus, alegațiile recurențelor precum că, *„părții apărării nu i-a fost asigurat în totalmente accesul la justiție. Astfel, pe de o parte instanța de apel admite cererea apărării privind participarea la efectuarea expertizei repetate auto-tehnice trasologice a expertului medico-legist și a expertului tehnic judiciar din România - Nistor Neculai, pe de altă parte această expertiză a fost executată în lipsa numiților pe motiv că nici instanța nici executorul expertizei nu a comunicat numiților despre timpul și locul unde acestea urmau să se prezinte pentru participarea la efectuarea expertizei”* urmează a fi respinse deoarece nu au nici un suport legal or, instanța de apel corect a respins obiecțiile apărării în acest sens or, părții apărării i-au fost oferite toate condițiile întru realizarea dreptului de a prezenta probe în apărarea sa, iar faptul că specialistul din România nu a participat la petrecerea expertizei respective, s-au datorat unor factori ce țin de diligența părții apărării, care nu a asigurat participarea acestuia la petrecerea expertizei.

Cu referire la argumentul apărării precum că, „*instanța de apel a lăsat fără apreciere declarațiile martorilor Pogor Vasile și Bunescu Timofei*” instanța de recurs atestă că, instanța de apel a reținut la baza soluției de condamnare a lui Bunescu Andrei pentru comiterea infracțiunii încriminate, declarațiile martorilor oculari care au indicat direct că, accidentul a fost produs anume cu implicarea auto VW Passat la volanul căruia se afla inculpatul, iar martorii Pogor Vasile și Bunescu Timofei au participat ulterior la măsurările efectuate la fața locului nefiind martori oculari și fiind rude ale inculpatului sunt direct interesați în menținerea versiunii acestuia în vederea evitării răspunderii penale.

Faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal anume de către Bunescu Andrei prin tamponarea pietonului Crucico Clavdia în rezultatul căreia aceasta a decedat pe loc se confirmă, prin probele cercetate și verificate de instanța de apel, care au fost apreciate în cumul conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și anume:

- declarațiile martorului Loghin Igor Nicolae care a declarat că, un auto VW Passat B5, care venea cu viteză mare, peste 50 km/h a tamponat femeia respectivă;

- declarațiile martorului Gherb Elena care a declarat că, a văzut, cum o doamnă în apropierea mașinii, din care ulterior a coborât inculpatul, zbură prin aer în fața parbrizului mașinii acestuia. Înainte de accident automobilul inculpatului se deplasa cu viteză excesivă;

- declarațiile martorului Buracinscaia Antonina care a declarat că, a auzit o lovitură, a fugit în stradă, unde a văzut un cadavru, în apropiere a văzut o mașină cu sânge pe parbriz, iar în apropiere era un șofer, pe nume Bunescu Andrei. Ate mașini la locul accidentului nu a văzut.

- declarațiile martorului Manoliu Vitalie care a declarat că, mașina, ce ulterior a făcut accidentul, având o viteză mai mare ca ei, doamna pieton a reușit să traverseze partea de drum de contrasens, după care a trecut către cealaltă având pas alergător, după aceasta având loc accidentul, ce s-a întâmplat pe a II-a partea a drumului. Inițial când se deplasau pe carosabil au fost depășiți de către unitatea de transport, ce în final a comis tamponare cu pietonul, iar alte unități de transport nu a văzut să-i fi depășit;

- declarațiile martorului Cazacu Sergiu care a declarat că, a fost depășit de un automobil Volkswagen universal de culoare închisă, care ulterior deplasându-se mai înainte a tamponat o doamnă, care traversa strada. Pietonul a fost tamponat cu partea față a automobilului din partea șoferului, iar după tamponare pietonul a fost aruncat în sus și căzând ulterior în fața mașinii, ce l-a tamponat.

- procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.06.2013, potrivit căruia automobilului de model „Volkswagen Pasat”, a prezentat urme de deteriorare în regiunea barei de protecție față, capotei și parbrizului. Pe partea inferioară, sub secția motorului și caroseria automobilului a fost depistat pantoful de la piciorul drept al pietonului;

- raportul de expertiză judiciară în comisie nr. 979/223 din 08.09.2016, potrivit căruia toate leziunile corporale victimei au fost cauzate de automobilul „Volkswagen

Passat". La momentul impactului primar dintre automobil și corpul victimei, ultima se afla în poziție verticală cu partea dreaptă a corpului orientat spre automobilul aflat în mișcare.

- raportul de expertiză judiciară nr. 1791-1793 din 01.09.2020 potrivit căruia bara de protecție a automobilului a intrat în contact cu piciorul drept a pietonului, pietonul din poziție verticală a căzut pe suprafața capotei automobilului cu partea laterală dreapta a corpului, sub acțiunea inerției, ceea ce a dus la deformarea capotei. Totodată, expertul, la evaluarea rezultatelor examinării pantofului depistat, în procesul de cercetare la fața locului, s-a constatat că, deformațiile și deteriorările tălpii pantofului, prezența pe talpă a urmelor de frecare specifice, modul fixării pantofului sub caroseria automobilului sunt caracteristice tamponării piciorului drept a pietonului cu bara de protecție din față a automobilului.

Argumentul recurentului precum că, *nu a fost stabilită viteza cu care se deplasa automobilul de model „Wolkswaghen Passat”* urmează a fi respins or, toți martorii oculari audiați au declarat că inculpatul se deplasa cu viteză excesivă. Martorul Cazacu Sergiu care se afla la volanul automobilului de model Lexus a declarat că se deplasa cu o viteză de aproximativ 80 km/h, iar mașina ce l-a depășit s-a deplasat cu o viteză mai mare.

În consecință, Colegiul penal conchide asupra faptului că, solicitarea apărării privind achitarea inculpatului precum că în acțiunile inculpatului Bunescu Andrei lipsesc elementele componente infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu este fondată sub acest aspect și urmează a fi respinsă deoarece situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptei este corectă și corespunde situației de fapt reținute, la caz, corect instanța de apel a ajuns la concluzia că s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, prevăzute de art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal inclusiv și vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Analizând argumentul recurentului în partea ce ține de pedeapsa aplicată inculpatului, Colegiul penal consideră că, în prezenta speța instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată ce ține de condamnarea în baza art. 264 alin.(3) lit.b) Cod penal fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, la fel fiind acordată deplină eficiență și prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolului incriminat.

Totodată, instanța de recurs, reține și poziția apărării privind aplicarea în privința inculpatului a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării pedepsei fapt, ce confirmă că acesta indirect recunoaște vinovăția, iar argumentul apărării precum că, de la comiterea accidentului rutier au trecut 9 ani le respinge, or, potrivit materialelor cauzei rezultă că tergiversarea judecării cauzei se datorează în special și acțiunilor și poziției părții apărării.

În speță, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel i-a aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Totodată, Colegiul penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel la stabilirea termenului și categoriei de pedeapsă, just a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă din imprudență, soldată cu decesul victimei, faptă ce prezintă un pericol sporit pentru societate, cu prejudicierea relațiilor sociale cu privire la siguranța traficului rutier, cu cauzarea de consecințe grave, circumstanțe agravante și atenuante inculpatului Bunescu Andrei nu au fost stabilite.

Ținând cont însă, de prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei

adoptate, iar recursul ordinar declarat fiind vădit neîntemeiat condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bacalîm Lilian în numele inculpatului Bunescu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2022, în cauza penală privindu-l pe *Bunescu Andrei xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 februarie 2023**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie